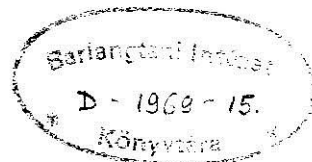

A Vám- és Pénzügyőrség Barlangkutató Csoport
1969. évi beszámolója

A Vám- és Pénzügyőrség Barlangkutató Csoportja az 1969. évben a Bükk-hegységben nem végzett feltáró kutatási munkákat. Ez több okra is vezethető vissza. Az egyik ok, hogy a barlangkutató csoport vezetője és helyettesének egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy a táborozással kapcsolatos munkákban résztvegyenek, irányítsák a különböző munkákat. A másik ok, hogy a barlangkutató csoport öt legrégebbi tagja - akik a barlangkutató csoportunkban tanulták meg a barlangkutatás komplex műveletét és így kutatói igazolvánnyal is rendelkeznek - a nyári-tábor közvetlen megszervezése előtt 1969 július 3-án bejelentették, hogy kilépnek a Pénzügyőr Sport Egyesületből és más sport egyesületben kívánnak tovább dolgozni. A jelenség oka nem ismeretlen a sport egyesületek életében, bár ez eddig különböző sportágakban és nem a természetbarát szakosztályok tagjai között volt szokásos. Ugyanis az egyik sport egyesület többet ígért és ad támogatást barlangkutatóknak, mint ahogyan azt az adott körülmények között a Pénzügyőr Sport Egyesület megtehetette. Sport Egyesületünk Elnöke levélben köszönte meg az eltávozó barlangkutatóknak a 8 év alatt a barlangkutatás terén kifejtett tevékenységüket, amely nagyban hozzájárult barlangkutató csoportunk jó és eredményes munkájához.

Az eltávozott barlangkutatók helyett részben mások jöttek, azonban a barlangkutató csoport régi tagjai között, illetve a külföldi kiküldetés, hivatali elfoglaltság miatt nem volt olyan személy, akire a barlangkutatói tábor felelősségteljes megszervezését, illetve a munkák irányítását rábízhattuk volna. Ennek ellenére a nyár folyamán sem tétlenkedtek barlangkutatóink. Bejárták az Eperjes-Tokaji hegységet, kibontottak egy Mátyás király korabeli aranybányát, amelyet részben átvizsgáltak. Megállapították, hogy a régi bányászok jó munkát végeztek, mert az utolsó kis arany tellért is kivésték a kemény kőzetből. Több alkalommal bejárták a Vértes-hegységet is és sok szakmába vágó érdekes megfigyeléssel gyarapították tudásukat. Egy alkalommal egy romkastély közelében forrásvizsgálat alkalmával XIV-XV. század korabeli bronzból készült diszes perzsa ivópoharat találtak. Az ivópohár pontos kor meghatározása és a poharon lévő írás megfejtése folyamatban van.

Több alkalommal különböző barlangokban oktattuk az egyik fegyveres testület speciális barlangos részlegét a barlangban járás és a barlangban történő tájékozódás rejtelmére.

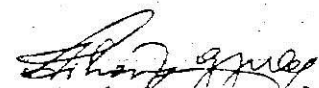
Vizgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet Jósvafői Kutatóállomása meghívására Kesselyák Péter és Szilvássy Andor július végén, illetve augusztus elején résztvettek a Kutatóállomás speciális munkájában.

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat Szilvássy Andornak a barlangkutató terén végzett sokévi munkájának elismerése képen a Vass Imre emlékplakettet adományozta.

A tudományos munka mellett nem szabad megfeledkeznünk az eredmények dokumentálásáról sem. Mindannyian tudjuk, hogy minden tekintetben megfelelő szép és színhelyes diafelvételeket készíteni nem könnyű feladat. Százszorta nehezebb a földalatt, nehéz körülmények között felvételeket készíteni és megőrkíteni a csend világának színpompás cseppkőképződményeit. Ehhez a munkához Kőkényesi Jenő barlangkutatónk egy speciális vakut készített, amelyvel művészi tökélytel örököltette meg a szinte mesébe illő cseppköveket, hogy azok is gyönyörködhessek benne, akik nem tudnak a barlangok mélyére eljutni.

Az 1970. évben barlangkutató csoportunk tovább fogja folytatni a Ferenc-hegyi-barlang, a Bükk-hegységben lévő Békásnyelő, valamint a Latori Vízfő-és az Esztámosi Rákóczi-barlangban megkezdett munkálatokat.

Budapest, 1969, december 12.

/Szilvássy Andor/